सुविहितमारण्यकशास्त्रबोधितं भक्तं ओदनं पंचमंकालंप्राप्येति शेषः ॥ प्रातःसंगवमध्याह्नापराण्हात्पंचमं सायाह्नं प्राप्येत्यर्थः॥यद्वा प्रातःसायं प्रातःसायमिति कालचतुष्टयेत्यक्त्वा पंचमे प्रातःकालइत्यर्थः ॥ दिनद्वयमतीत्य भुंक्ते इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ४३ प्रायोऽनिद्रएव कथंचित्सुप्तोऽपि सीतेति वदन्नेव प्रतिबुध्यते ॥ ४४ ॥ स्त्रीमनोहरं स्त्रीसन्निधाने मनोहरं स्त्रीणां मनोहरंवा श्वसन्दीर्घोच्छ्वासं त्यजन् ॥४५ ॥ ४६ ॥ रामसंकीर्तनेन अनिद्रःसततंरामइत्यादिना वीतशोका ॥ नमांसंराघवोभुंक्तेइत्युक्तेन

नमांसंराघवोभुंक्तेनचैवमधुसेवते॥ वन्यंसुविहितंनित्यंभक्तमश्नातिपंचमं॥ ४१॥ नैवदंशान्नमशकान्नकीटान्नसरीसृपान्॥ राघवोपनयेद्रात्रात्त्वद्गतेनांतरात्मना॥ ४२॥ नित्यंध्यानपरोरामोनित्यंशोकपरायणः॥ नान्यंचिंतयतेकिंचित्सतुकामवशंगतः॥४३॥ अनिद्रःसततंरामःसुप्तोपिचनरोत्तमः॥ सीतेतिमधुरांवाणींव्याहरन्प्रतिबुध्यते॥ ४४॥ दृष्ट्वाफलंवापुष्पंवायच्चान्यत्स्त्रीमनोहरं॥ बहुशोहाप्रियेत्येवंश्वसंस्त्वामभिभाषते॥४५॥ सदेविनित्यंपरितप्यमानस्त्वामेवसीतेत्यभिभाषमाणः॥ धृतव्रतोराजसुतोमहात्मातवैवलाभायकृतप्रयत्नः॥ ४६॥ सारामसंकीर्तनवीतशोकारामस्यशोकेनसमानशोका ॥ शरन्मुखेनांबुदशेषचंद्रानिशेववैदेहसुताबभूव॥ ४७॥ इत्यार्षेश्रीम० सुं० षट्त्रिंशःसर्गः॥ ३६॥ ॥७॥ सासीतावचनंश्रुत्वापूर्णचंद्रनिभानना॥ हनूमंतमुवाचेदंधर्मार्थसहितंवचः॥ १ ॥ अमृतंविषसंपृक्तंत्वयावानरभाषितं॥ यच्चनान्यमनारामोयच्चशोकपरायणः॥ २ ॥ ऐश्वर्येवासुविस्तीर्णेव्यसनेवासुदारुणे॥ रज्वेवपरुषंबध्वाकृतांतःपरिकर्षति॥ ३॥

रामशोकेन समानशोका ॥ अंबुदशेषश्चंद्रोयस्यांसा ॥ शरत् लुप्तषष्टीकं ॥ शरदोनिशेव प्रकाशा प्रकाशयुक्तशरन्निशेव हर्षशोकवती बभूव ॥ ४७ ॥ इच्छाभिमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्री० सुंदरकांडे षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७॥ ॥ वचनं हनूमंतंइत्यादि ॥१॥ यच्च अनन्यमनाइति वाक्यमाख्यायते तदमृतं ॥ यच्च शोकपरायणइतिवक्यमाख्यायते तद्विषं ॥ २ ॥ ऐश्वर्ये व्यसने इतिच विषयसप्तमी॥३॥